

Joah!

Joah!

Vincent C M Zandvliet

Deel 4 uit de serie “DE GROTE ZES”

Voor Joah, ons vierde kleinkind

Tekst en vormgeving - Vincent C M Zandvliet
ISBN: 9789402195163

© Vincent C M Zandvliet - September 2019

Inhoud:

1.	De skatebaan	-	-	-	blz. 7
2.	De verjaardag van Nout	-	-	-	blz. 17
3.	Bij opa en oma	-	-	-	blz. 21
4.	De droom met pratende dieren	-	-	-	blz. 29
5.	De kleurwedstrijd	-	-	-	blz. 35
6.	De tweede droom: Gewonnen	-	-	-	blz. 39
7.	Maskers maken	-	-	-	blz. 43
8.	De derde droom: Het circus	-	-	-	blz. 49
9.	De drie boekjes	-	-	-	blz. 55
10.	De droom in de dierentuin	-	-	-	blz. 59
11.	Op het vlot	-	-	-	blz. 67
11.	De droom gaat verder	-	-	-	blz. 73
12.	Joah wordt 7 jaar	-	-	-	blz. 79

Hoofdstuk 1 - De skatebaan

De zon stond hoog aan de hemel.
Er waren bijna geen wolken te zien.
Het was een lekkere warme dag.
Er waren nog niet zoveel mensen bij de skatebaan.

Twee kinderen gingen lachend heen en weer in de grote schommel.
Hun moeder keek rustig toe vanaf het bankje.

Even verderop speelde een wat oudere jongen met zijn hond.
Af en toe kwam er een auto voorbij, of een fietser.
Opeens werd de rust verstoord, toen er nieuwe mensen verschenen.
Als eerste was daar een jongen op zijn step.
Zijn krullen wapperden in de wind.

Daarachter deden twee meisjes een hardloopwedstrijd.

De grootste - en waarschijnlijk ook de oudste - was de snelste.

Ze renden naar de schommels en het klauterrek.

'Ik eerst', riep je oudste.

'Nee, ik!', riep de jongste.

De twee meisjes bleven nog een tijdje kibbelen.

Even verderop kwamen de vader en moeder aanlopen.

Moeder duwde een wandelwagen met daarin het vierde kind, een meisje.

Vader droeg een paar overvolle tassen.

Ze liepen naar een bankje en vader zette de tassen daarop neer.

De jongen met de step was intussen naar de halfpipe gegaan.

Eerst was hij voorzichtig, maar daarna ging het steeds sneller.

Omlaag, omhoog, weer omlaag en dan weer omhoog.

Met een reuzevaart schoot Joah omlaag, opnieuw de helling af.

De kleine wielmpjes van zijn step piepten luid.

'Voorzichtig, Joah', riep mama nog.

Maar Joah hoorde haar niet.

Hij wilde ook helemaal niet voorzichtig zijn.

Voorzichtig betekende langzaam en dat wilde hij juist niet.

De skatebaan was gemaakt om hard te gaan.

Hoe sneller hoe beter!

Nu goed opletten, want het laatste stukje was lastig.

Eerst omhoog en dan snel keren.

Vlak voor de bovenkant van de helling moest hij een bocht maken.

Joah hield het stuur stevig vast.

Nog even wachten ... bijna ... ja, nu draaien!

Op dat moment lette Joah even niet goed op.

Voordat hij er iets aan kon doen, schoot de step onder hem weg.

Joah probeerde zijn evenwicht te houden, maar helaas.

Alles ging nu opeens razendsnel.

De grond kwam hem supersnel tegemoet ...
boem!

Met een harde klap viel Joah net naast de skatebaan op het gras.

Door de snelheid rolde hij koppeltje duikelend verder.

Toen bleef Joah stil liggen.

Alles deed pijn en hij voelde tranen opkomen.

‘Auw’, riep hij luid.

‘Gaat het een beetje?’, hoorde hij papa’s stem.

Eigenlijk had Joah meer last van de schrik dan van de pijn.